

pritožiti, da nismo nič kaj zadovoljni s kritiko o naši prireditvi »Revček Andrejček«. Mi dobro vemo, da se ne moremo primerjati s poklicnimi igralci, storili smo pa vse, kar smo po svojih močeh mogli, in ljudstvo je bilo z vsemi zadovoljno. Tudi ne igramo zavoljo kritike in ne zato, da bi se enega ali drugega hvalilo, ampak zato, da si v teh težkih časih poiščemo lepega in plemenitega razvedrila.

Brezole pri Račah. Nebeški vrtnar je presadil zalo cvetko iz te solzne doline v nebeški raj, kjer ni tuge in ne trpljenja. Za vekomaj je zatisnila svoje oči, sprevidena s sv. zakramenti, mladenka Marijina družbenica Tilika Čelofiga v starosti 18 let. Rajna se je rada udeleževala sestankov ter naukov po večernicah pri farni cerkvi, dokler je mogla. Prvi dan Marijinega meseca jo je bolezen položila na postelj. Njen mrtvaški oder je bil poln lepih cvetic. Na dan pogreba so prihitele iz Slivnice njene družbenice z Marijinim društvenim križem ter jej v lepem številu izkazale zadnjo čast. Ti pa, draga Tilika, v miru počivaj ter sv. raj uživaj!

Sv. Urban pri Ptuj. Ko ste prinesli poročilo, kakšno škodo je prinesla nevihta dne 16. avgusta, ste pač premilo sodili. Toča in ciklon tega dne sta občinam Jirsovci, Drstelja, Janežovci, deloma Vintarovci popolnoma vse pokončala, vinogradi stoje čisto goli kot o Božiču, gozdovi so čez polovico na tleh, sadna drevesa izravana v veliki večini, da o poljskih pridelkih ne govorimo. Štirim posestnikom je strehe odneslo, oziroma gospodarska poslopja sploh podrla. Ljudje ne pomnijo kaj takega. — Dne 15. avgusta pa smo pokopali uglednega posestnika Miha Horvata iz Derstelje. V svoji mladosti je potoval mnogo po svetu, bil član katoliških društev in občeval z rajnim Luegerjem, županom na Dunaju. Prinesel je nazaj v domačijo verno srce in živo narodno zavest, kar je bilo pač nekaj redkega pred vojno. Sam vnet čitatelj »Slov. Gospodarja«, ga je tudi drugod širil in v zadnji boleznini mu je poleg »Slovenca« bilo čitanje v največjo tolažbo. Bil je vedno navdušen za vse dobro, neštete mrličje je spremljal s svojo molitvijo, živahen agitator za vse dobro. Zato mu bo Bog, za katerega čast se je toliko trudil, tudi vse poplačal!

Sv. Urban pri Ptuj. Tja na hribček sv. Urbana, kjer počiva Leopold Volkmer, veseli pesnik Slovenskih gor, smo na dan Velike Gospojnice spremljali k zadnjemu počitku g. Mihaela Horvat, posestnika na Derstelji. Preminul je v 60. letu, da si odpočije od svojega zemeljskega trpljenja, katero mu ni nikdar prizanašalo. Ker je bil mož poštenjak in neustrašen narodnjak, je moral za svoje nastope tudi marsikaj bridkega pretrpeti. Dičili sta ga dve lepi lastnosti: bil je celo življenje globoko veren in od nekajd zaveden Slovenec z dušo in telom. V mladih letih je kot rokodelski vajenec hodil veliko po tujini, celo v Švici je delal in kot tak občeval s tujimi narodi in znal sam dobro druge jezike, pa v njegovi duši, v njegovem srcu mu je materin jezik slovenski ostal simbol, katerega je čuval, in iz ljubezni do njega se je vrnil po letih v svoj rojstni kraj, kjer si je ustanovil svoje lastno ognjišče. Kjerkoli je delal, je pristopil h krščanskim društvom, kar je še sedaj rad pripovedoval. Starejši se spominjamo njegovega politično-volilnega delovanja pred vojno, brez njega bi bil v njegovem volilnem okraju marsikateri glas odpadel na nemčurje, oziroma druge nasprotnike krščanske misli. Bil je tako odločen narodnjak, da so mu nasprotniki izmislili, da je »slovenski Miha«, katerega imena pa se ni sramoval, marveč ga smatral pred celim slovenskim narodom za čast. Tudi po vojni se je trudil povsod, da bi samo takšni moške zastopali narod, ki bi mu res koristili. Več let ga je trpinčila zavrata želodčna bolezen, kateri je kljub zdravniški pomoči podlegel. V velikem številu smo te spremljali na zadnji poti, da ti izkažemo zadnjo čast in ljubezen, ki si je bil vreden pri vseh, kateri so poznali tvojo trdno vero in tvoje delovanje za slovenski rod. Žalujoca žena in hčerki pa imejte to upanje, da se vidimo nad zvezdami!

Jurovci pri Ptuj. Dne 28. avgusta smo pri nas imeli veliko slovesnost. Naše mlado gasilno društvo si je blagoslovilo motorno brizgalno in avto. Mnogo ljudi se je zbralo za ta praznik na travniku pri Penu. G. župnik je v lepem govoru orisal dolžnosti gasilcev in ob asistenci g. kaplana in bratra minorita blagoslovil avto in brizgalno. Za botre so bili:

g. Lukman, zastopan po g. in gđc. Kistinger, in naša ljuba vaščana Maška. Po blagoslovu se je razvila prav ljubka veselice brez plesa. Proti večeru se je ljudstvo radostno razšlo. Vso zahvalo g. županu in načelniku Alb. Zupaniču in vsem, ki so pomagali društvu! — Takoj v pondeljek je že motorka delovala. Gorelo je na Pohorju pri Tementu. Naša motorka je bila prva na požarišču in delovala. Drugi dan zjutraj ob štirih je pa gorelo v Trzcu pri Sirovniku. Tudi tam smo pogasili. Na obeh krajih je napravil požar mnogo škode.

Dornova. Umrl je v nedeljo dne 21. avgusta, zadet od kapi, dolgoleten naročnik »Slov. Gospodarja«, obče znani in priljubljeni Anton Cigola v 65. letu svoje starosti. Naj počiva v miru!

Hošnica pri Laporju. Neizprosna jetika je zopet pri nas zahtevala svojo žrtev. Dne 1. t. m. smo namreč spremljali ob obilni udeležbi k večnemu počitku komaj 22 let starega mladeniča Ludvika Kaukler iz ugledne Kauklerjeve rodbine iz Hošnice. Rajni je bil miroljuben in pobožen mladenič, večkrat smo ga videli pri mizi Gospodovi. Svojo bolezen je prenašal zelo potrpežljivo, dokler ni po dolgotrajnem, hudem trpljenju podlegel zavrati morilki. Domači pevci so mu pod spretnim vodstvom g. organista zapeli v slovo ob odprtem grobu ganljive žalostinke. Večni mir in pokoj njegovi duši, težko prizadeti rodbini pa naše srečno sožalje!

Makole. Dne 31. avgusta je preminula dobra žena, gospa Glažar Antonija, posestnica v Stranskih Makolah, komaj v 45. letu svoje starosti. Mnogo je trpela v dolgi mučni bolezni, a vse s čudovito potrpežljivostjo. Bila je v življenju vzgledna, miroljubna in pobožna žena ter povsod priljubljena. Rada je širila in navdušeno delovala za dobro cerkveno časnopisje in bila v tej reči prava misijonarka. Zapušča žalostnega soproga. Na svidenje nad zvezdami!

Breg pri Konjicah. Milo so zapeli dne 27. avgusta zvonovi in naznanjali prežalostno vest, da nas je za vedno zapustila tiha, daleč na okoli znana in pridna gospodinja Marija Brglez v 81. letu svoje starosti. Veliko je pretrpela v svoji bolezni, sedaj se pa veseli tam,

Ali človek upa, upa vedno, potaplja se prijema za suho vejico. Tako Rahela, z njo pa Miriam. »Da bi ga mogli vsaj od daleč videti! — Ko bi se nama le posrečilo, natihoma se dotekniti njegovih nog!« sta vzdihovali. Dobrodošla jima je bila nastala tema; že eno uro je trajala, pa vedno bolj naraščala. Upanja polni se podata na pot. Vse mrtvo je bilo pri južnih vratih, Moglebinskih in Sionskih; varno sta mimo odhiteli. Tik ob zahodnem mestnem ozidju bi na Kalvarijo ne bilo več tako daleč, pa na polu poti zadneta na Jafska vrata, kjer je vedno polno ljudi. Zato je bilo treba napraviti velik ovinek. Že sta neopaženo hušnili zopet sem preko ceste ter se bližata Kalvariji. Skozi pred temo begajoče množice, ki so njima pridrale nasproti, se rijeta že celo brez vsega strahu naprej. Dasi tema vedno trša postaja, zapazita že zdaleč tri križe na vrhu, kjer zasramovanje Jezusa vkljub vsemu še ni prenehalo.

»Oče, odpusti njim, saj ne vedo, kaj delajo!« moli z boleznim glasom oni na srednjem križu.

»Ta je — še živi!« zăšepetne Rahela hčerki, in obe popadata nemo pred njim na zemljo.

Tiste besede Križanega pa so tudi rabija Jehudo zbudile zopet iz njegove zamišljenosti ter ga genile do solz. »Ta ni samo človek, ta je več!« je vzdihnil globoko. »Ko bi bil samo človek, bi ne molil za to zverinsko ljudstvo!«

»Mati, meni tako lahko postaja, tako toplo po vseh udih; in srce mi tako močno bije!« šepeta Miriam materi v uho. Ubogo bitje ti, ko bi vedelo, kako srečno se čuti še le tvoja mati! In ko bi ne bila taka tema, bi opazila smeti na tvoji in obleki materni, nekake smeti kakor suhe ribje luskinе, ki vama padajo z obraza, z las! Ni vaju varalo vajino veliko zaupanje! Ozdravljeni ste!

Približala se je, prilezla slednjič 9. ura (ob treh popoldne po našem).

»Dopolnjeno je!« zaklical je zmagovalno srednji na križu. Glas sam je oznanjal že polajšanje težkega bremena. Polagoma, kakor se skla-

mnine za atelje ni plačal že več mesecev. Plin in elektriko so mu bili ustavili, ker ni mogel plačati računa. Iz podpore, ki so mu jo dajali dobri ljudje, pa si je kupil vsak dan pol litra mleka, ostanek je porabil za platno in barve. Navzlic tej bedi je delal na svoji poslednji sliki tako dolgo, da jo je dovršil. Ko so mu na smrtni postelji povedali, da je akademija sprejela njegovo sliko, je rekel: »To me veselilo, a žal, je vse že prepozno.«

Rekord nemškega zrakoplova.

Zrakoplov »Graf Zeppelin« je napravil do- slej polet preko Švice

kjer ni trpljenja. Naj počiva v miru in blagi spomin!

Sv. Pavel pri Preboldu. Malokedaj se bere kaj iz našega kraja. Kljub temu še živimo in doživimo vedno kaj novega, veselega ali pa žalostnega. Hmelj smo obrali in sedaj čakamo in upamo na spremembo zraka, da bomo lažje dihali v gospodarstvu. Sušo imamo nezno, kakor povsod. Sušijo se že najgloblji studenci. — Letos, posebno zadnji čas, pobira bela žena posebno mlade fante. S slive je padel ter po enotedenskih bolečinah v bolnici umrl devetletni Polde Rovšnik. Po nesreči se je obstrlel 16letni Tonča Randl in bil pri priči mrtev. Na potu proti domu je obnemogel radi želodčne bolezni Jože Ocvirk, ki je po dveh dneh umrl v bolnici. Vse so pripeljali na domače pokopališče. Avto je do smrti povozil 6letnega Ivka Petelinška, katerega so pokopali v Celju poleg pred 4 meseci umrlega brata. Smrt ima vedno zrolo žrtev. — Pa tudi poveselimo se včasih kljub žalostnim časom. Prirejamo razne veselice, koncerte, igre in drugo. Dne 15. avgusta smo imeli ginljivo cerkveno slovesnost. Blagoslovljena je bila nova zastava šentpaveljske dekliške Marijine družbe. Popoldne je vprizorila družba podučno in zabavno igro »Izgubljeni raj«. Dasi je bila prejšnji dan otvoritev novega Zadrúžnega doma z veliko veselico, vendar je bilo drugi dan v Društvenem domu polna dvorana občinstva. Igra se je ponovila.

Trnovlje pri Celju. Dne 29. avgusta, okrog 9. ure zvečer, je izbruhnil požar v gospodarskem posloplju Marije Pečar v Trnovljah. Razširil se je na stanovanjsko hišo, katera je bila s slamo krita, ter uničil ves letošnji pridelek. Zgoreli sta tudi dve kravi in poljsko orodje. Gasilci so prišli od vseh strani, vendar je bilo gašenje vsled pomanjkanja vode otežkočeno. Brezdvomno za požig brezvestnega človeka. Pečar je že spala in so jo sosedje s težavo rešili iz plamenov.

Ljubecna pri Celju. Malokedaj je slišati od nas v vašem listu kaj novega, pač pa smo zvedeli mi sedaj novico, neprijetno posebno za nas stariše otrok, ki obiskujejo tukajšnjo osnovno šolo, da nas bo zapustil naš dušni pastir in katehet g. Ocvirk Alojzij iz Vojnika, ki je premeščen na Muto. Ker smo vedeli ceniti vzgojo in pouk g. kateheta Ocvirka, se

čutimo dolžne, mu v zahvalo za njegov trud skozi štiri leta izreči najudanejšo zahvalo, katera mu po vsej pravici gre in mu želimo na njegovem novem mestu mnogo uspehov!

Velika Pirešica. Tukajšnje gasilno društvo bo imelo dne 11. t. m. veliko župno vajo popoldne in po župni vaji se vrši velika ljudska veselica z raznovrstnimi šalami in bo igrala godba na pihala. Vstopnina bo prostovoljna. Ker je čisti dobiček namenjen za odplačilo dolga na motorni brizgalni in za nabavo prepotrebne gasilne orodja, vabimo vsa sosedna društva in vse gasilstvu naklonjene občinstvo, da se te n. e. redke slavnosti v velikem številu udeležijo!

Gornjgrađ. Po daljšem času se zopet oglašimo iz Gornjegrađa v našem listu »Slov. Gospodarju«. Marsikaj se je sicer med tem časom zgodilo v tem planinskem mestecu, kar pa za enkrat še ne damo javnosti na vpogled. O krizi nam ni treba povdarjati, ker itak preplavlja celi svet. Težko pa smo že pričakovali blagodejnega dežja, ki nam je vsaj v nekoliko rešil jesenske pridelke, kajti suša je pritiskala z vso silo. — V nedeljo dne 21. avgusta nas je presenetil krasen cerkveni govor prevzvišenega knezoškofa dr. Rožmana, ki je bil na obisku pri tukaj bivajočem prevzvišenem nadškofu dr. Jegliču ter opravil v tukajšnji cerkvi, nekdanji stolnici ljubljanskih škofov, prvo sv. opravilo. Gornjegrajski fantje prav pridno pritrkavajo ob vsakem večjem prazniku, kar zelo povzdiguje slovesnost službe božje. Nekateri »prosvitljeni« ljudje se sicer spodtikajo nad tem, ki je započeto delo g. sodnika Ranta, a smo mu vsi drugi farani tembolj hvaležni. Zatrjujemo mu, da bomo tudi za naprej z vsemi močmi delovali v njegovem duhu za procvit in prosveto naše mladine. — Fantje in dekleta katoliškega prosvetnega društva se pripravljajo na krasno napeto igro »Miklova Zala«, ki se godi za časa turških napadov na slovenska tla in se občinstvo celega tukajšnjega okoliša že naprej opozarja. Dan prireditve se bo pravočasno objavil.

Šmarje pri Jelšah. Za nedeljo sladkega imena Marijinega zopet pričakujemo ljube romarje iz domače in sosednjih dekanij. V posebno velikem številu dohajajo tokrat iz laške, celjske, novocerkovške in konjske dekanije. Da se vejo ravnati, jih opozarjamo

na sledeče železniške zveze. Iz slatinsko-rogaške strani prihajata vlaka ob pol sedmih in ob pol desetih, iz celjsko-mariborske smeri pa ob pol devetih. Odhod proti Hrvatski je ob pol devetih, najstih in sedemnajstih, proti Celju in Mariboru pa ob pol desetih, štirinajstih in osemnajstih. Sv. maše bodo v župnijski cerkvi ob pol sedmih in osmih, pri Sv. Roku pa ob devetih in pozna služba božja ob desetih. Dobrodošli ste nam vsi! — Pošta, ki se je precej let nahajala tik cerkve v hiši g. dr. Rihtariča, se je z začetkom avgusta preselila na svoje sedanje mesto v hišo gospe Ferlinčeve. Bolj prilična je nam bila dozdej. — Več uradniških sprememb se je izvršilo v zadnjem času. — V Št. Vidu si je mlado pa zelo marljivo gasilno društvo postavilo tik postajališča svoj novi in prav lični dom. Na Male gospojnice dan popoldne po slovesnih večernicah ga bodo blagoslovili in otvorili. Na pomoč! Pa Bog daj, da bi jim ne bilo treba mnogokrat krotiti rdečega petelina na naših strehah! Se ga pač strašno bojimo, posebno odkar je uničil lepo gospodarsko poslopje posestnika Žnidarja, po domače Stanteta.

Šmarje pri Jelšah. V Mariboru pri svojem sinu je umrla v starosti 73 let Cecilija Romih, svoj čas posestnica v Dolu, župnija Šmarje pri Jelšah. Rajna dobra mati, skrbna gospodinja in vsestransko blaga žena je bila 25 let zvesta naročnica »Slovenskega Gospodarja«. Blagopokojni mamiči svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Kakor povsod, imamo tudi pri nas veliko sušo. Hudo bo za živino in sploh za vse, ker ne bo jesenskih pridelkov. — Nekam ginjeni smo bili dne 14. avgusta, ko se je od nas poslovil naš priljubljeni organist g. Ciril Korpar, domačin naše fare, sin pokojnega Tomaža Korparja iz Osluševca in brat tamošnjega vzglednega gospodarja in kovača g. Jakoba Korparja. Imenovani organist je absolvirал orglarsko šolo v Celju. Po svojih študijah se je vrnil domov ter v domači fari kot organist deloval skoraj dve leti in sicer tako, da je bil v veselje vsem faranom. Pevci so pod njegovim vodstvom krasno prepevali na koro in drugod. Posebno dobro so se odrezali ob kakih slovesnih prilikah in večjih praznikih. Ker pa mu v tej hu-

in s tem izvršil svoj 250. polet. Tekom vsega časa, odkar je v prometu, je premeril 261.000 milj in sicer v 4200 urah. Prepeljal je 16 tisoč oseb, 13 ton pošte in 33 ton tovarna. Razven Avstralije je zrakoplov obiskal vse dele sveta. Severni Atlantik je preletel šestkrat, južnega pa penajstkrat. Tekom vsega časa pa je vedno brezhilno deloval in ni potreboval prav nikakega znatnejšega popravila.

Nad 400 let star običaj.

V bavarskem mestu Kötzing obhajajo že od leta 1512 nenavaden in važen binkoštni običaj. Po ulicah mesta jezdi trop jezdecev, ki jim

nja k sladkemu počitku delavca trudna glava, tako se je nagnil Križani k zadnjemu smrtnemu boju.

»Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!« je še dehnil. Potem pa je njegovo telo krčevito vztrepetalo — otrpnilo ljubezni in dobrote prenapolnjeno srce — in izvršena je bila velika naloga!

»Mrtev je«, je zaklical še nekdo; pa strah in groza! Že se začne zemlja tresti, skalovje v njenih globinah poka, ljudje begajo semtertje. Kdor more, pobegne. Zdaj je tudi solnce zopet zasijalo. Velikega duhovna je na slepo begajoča množica s seboj potegnila, ali ga kmalu podrla na zemljo, da je s svetim efodom vred obležal v cestnem prahu; ljudstvo pa je skakalo črez njega ter drvelo naprej. In velikoduhovniška čast ter dostojanstvo — kakor ga tu gledamo na tleh ponižanega — se ni nikdar več vzdignilo, nikdar več obnovilo. Konec je bil Stare zaveze. Jutranje ter večerne daritve so se v templu sicer opravljale še naprej; opravljali pa so jih ljudje, ki niso bili več postavne Aronovega rodu.

samozvanci, ki so si to čast z denarjem pridobili, ali bili vsiljeni po rimskih deželskih oblastnikih. Ko je leta 70 po Kr., torej 37 let pozneje, rimski vojskovodja Titus že tretji mesec oblegal mesto Jeruzalem in je beda v njem dosegla svoj vrhunec, za jutranjo molitev 11. julija ni bilo v mestu najti več ne jagnjeta, ne goloba, ne grlice; takrat je padel »velikemu duhovnu« daritveni klavni nož iz rok in bilo je konec vsega, vsega. Kmalu potem je bil zažgan tudi tempel sam in porušen. Dandanes stoji prav na njegovem mestu veličastna mohamedanska molilnica z imenom »Omarjeva mošeja«.

Takrat ob smrti Jezusovi na Kalvariji je bil pa konec tudi družbe farizejev. Premnogi izmed njih so sprejeli sicer krščanstvo, pa ne vsi v njegov blagor. Med drugim so hoteli kristjanom vsiliti izpolnjevanje tudi Mojzeseve postave z obrezovanjem vred ter tako že v Jeruzalemu povzročili prvega tistih razkolov, ki so skozi več stoletij pretresali v njegovih temeljih mlado Cerkev. In pa marsikak njihov obred, obe molitveni halji in drugo se je ohranilo do današ-